

BOZÓK FERENC

Házunk a szélben

Figyeld: Miként repeszi szét a szél,
a testtelen vihar tömör lakunk.
Nézd: fáradékony, sápadt kőporunk
repül, miként a pille hópehely.

A testtelen nem unja el soha.
Lebontja mind a büszke testeket.
A test ledől. Tudom. Miért hiszem,
hogy mégis él tovább a testtelen?

Fecskétlen házunk

Gyásztéglákból rakva a házunk,
bánat-mérnök keretezte,
könnyű szívű víg, puha fecske
nem röpöppen most az ereszre.

Elhaltunk lassan mi belőle,
és házunk vált elevenné,
régmúlt énünk úgy beleépült
mint Kőműves Kelemenné.